

عکس ها: نسیم دهقانی

در جست و جوی اسم ۳ نویسنده!

از مردم کوچه و خیابان در ۵ منطقه مختلف شهر یک سوال ثابت کردیم: «اسم ۳ تا نویسنده رو بگین؟» پاسخ ها باور کردنی نبود

مجید حسین زاده | روزنامه نگار

پرونده

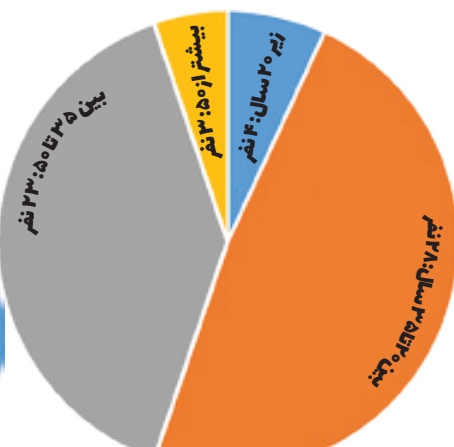
ما چرا از بر نامه خندوانه با حضور فیروز کریمی و خداداد عزیزی شروع شد. شاه حسینی در بخشی از بر نامه رو به مهمان ها می کند و این را می پرسد: «اسم ۳ تا نویسنده ایرانی رو بگین؟» عزیزی می گوید: «خودت می تونی اسم ۳ تا نویسنده رو بگی؟» و فیروز کریمی هم واکنش پر حاشیه دیگری از خودش نشان می دهد و به شوخی می گوید: «نویسنده های ایرانی بیکار هستن و ما به اون ها کاری نداریم». رامبد هم در تمام این مدت می خندد و نظاره گر ماجراست. بعدش هم ویدئوی این بخش از بر نامه به سرعت در شبکه های اجتماعی دست به دست می شود و در توضیح آن، بیشتر از همه یک جمله تکرار شده است: «خنده به مرگ یک فرهنگ». این اتفاق بهانه ای می شود تا به سراغ مردم کوچه و خیابان برویم و از آن ها بخواهیم که اسم سه نویسنده را برای ما بگویند. در این گزارش، به پنج نقطه مختلف شهر از لحاظ فرهنگی سرزدیم و از ۵۸ نفر این را پرسیدیم. سپس گپ کوتاهی با همه آن ها درباره این که خودشان چند ساعت در هفته مطالعه می کنند، چرا سرانه کتاب خواندن در کشور ما پایین است و... زدیم. در پرونده امروز زندگی سلام، تلاش کردیم تا پاسخ ها به این سوال، سن، جنسیت، میزان تحصیلات و... افرادی را که با آن گفت و گو شده به صورت دسته بندی شده با شما در میان بگذاریم. قبل از آن و به عنوان یک نکته حاشیه ای، جالب است بدانید که در زمان مراجعه به افراد برای گفت و گو، بعضی از آن ها قبل از شنیدن سوال گفتند: «من هنوز تصمیم نگرفتم به چه کسی رای بدم، پس گفت و گونمی کنم» که البته بعد از متوجه شدن در باره موضوع گزارش، به سوالات ما پاسخ می دادند.

مطالعه خوب است یا بی فایده و هدر دهنده وقت؟

تمام افرادی که در این گزارش با آن ها گپ زدیم و شغل های متفاوتی همچون ویزیتور، پزشک، مهندس عمران، پیکر رستوران، راننده تاکسی، قلیون فروش، قهوه فروش، املاکی، دانشجو، معلم، دانش آموز، کارمند، خانه دار و... داشتند، بدون شک، مطالعه را خوب و مفید می دانستند.

سن؟

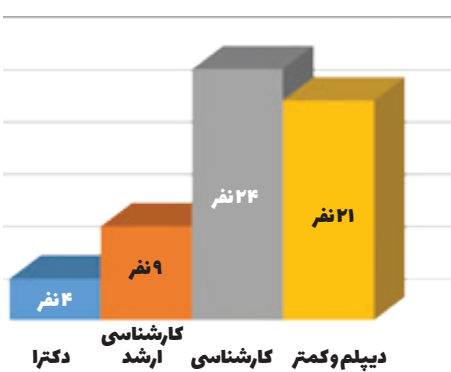
جنسیت افراد؟

در این گزارش از ۳۲ مرد و ۶۸ زن پرسیدیم که اسم سه نویسنده را بگویند؟ این که چند ساعت در هفته مطالعه می کنند و...

میزان تحصیلاتشان؟

بیشتر افرادی که به صورت اتفاقی به سراغ شان رفتیم، مدرک کارشناسی در رشته های مختلف مثل رایانه، برق، عمران، علوم انسانی و... داشتند. نکته قابل توجه این است که فقط یک نفر از چهار نفری که مدرک دکترا داشتند، توانست اسم سه نویسنده را بگوید.

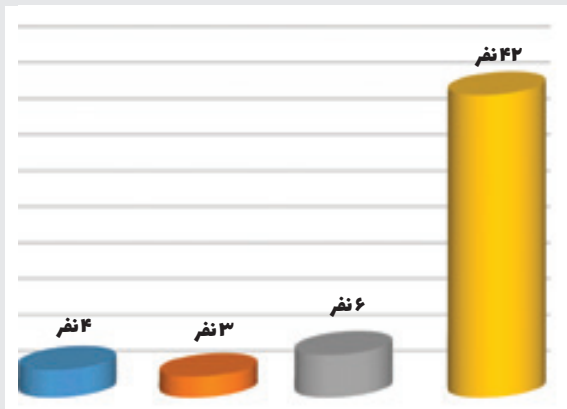
میزان مطالعه در هفته؟

قبل از پرسیدن از افراد برای گفتن نام سه نویسنده، از آن ها پرسیدیم که چند ساعت در هفته مطالعه می کنند که بیش از ۶۰ درصد افراد مدعی شدند بین یک تا دو ساعت در هفته به مطالعه کتاب، مجله، روزنامه و... می پردازند.

اسم ۳ نویسنده را بگویند؟

واکنش ها بعد از شنیدن این سوال، به دو دسته تقسیم می شد: بعضی ها می گفتند که اصلا هیچ نویسنده ای را نمی شناسند و اگر مطلب یا کتابی را می خوانند، اصلا به اسم نویسنده اش نگاه نمی کنند. بعضی دیگر، برای دقایقی فکر می کردند و سپس اسم چند نویسنده را که به یادشان می آمد، می گفتند. در خور ذکر است یک عده هم معتقد بودند که به دلیل مواجهه ناگهانی با این سوال، هول شده اند و اسم نویسنده ها از ذهن شان رفته است.

۱) تپشیدن طعم شیرین مطالعه سیستم آموزشی ما از سال های بسیار دور تا همین اواخر و شاید همین حالا، باروندی که دانش آموز را از شیبایی می کرد و آموزش می داد طعم شیرین مطالعه را به تلخی می کشاند؛ به طوری که آدم ها از نفس مطالعه بیزار می شدند. از کلاس اول برای بهبود در خوانی، دانش آموزان ناچار بودند ساعت های طولانی یک درس را بار بار بخوانند و خط بزنند و در اصل به نوعی شکنجه شوند. ادبیات فارسی به آن شیرینی باالزام آور بودن حفظ اشعار تبدیل به یک درس زحمت می شد. حتی در مدارس ما، ریاضی هم مثل تاریخ به شکل حفظ شدنی تدریس می شد. همه چیز باید حفظ می شد و خبری از درک مفاهیم نبود. حکایت های شیرین سعدی را می خواندیم و به جای لذت بردن از آن همه رندی و نکته سنجی، باید کلمات سختش را حفظ می کردیم و زیر لغات جدید خط می کشیدیم.

۲) اهل گوش دادن هستیم! بیشتر ما به خاطر تاریخ اجتماعی کهن، حکایت و داستان های قدیمی و شفاهی و در کل مخاطب سخنرانی های یک طرفه بودن، عادت به شنیدن داریم، به این که یک نفر جای ما فکر کند و نتیجه را به ما بگوید. به طور مثال یک نفر اگر بخواهد تغییری در کسب و کارش بدهد تر جیح می دهد در جلسات حضوری و آنلاین شرکت کند و ۵۰۰ هزار تومان هزینه شرکت در همایش ها یا خریدی دی را بدهد تا این که ۲۰۰ هزار تومان برای خرید چند کتاب هزینه کند. چون شنیدن راحت تر از خواندن و فکر کردن دسته بندی موضوعات است.

۳) امان از کتاب های بازاری! از سه دهه قبل که زمان های عشقی و جنایی ایرانی، با محتوایی بسیار نازل و ادبیاتی سطحی، بازار نشر را قبضه کردند، تا این روزها که کتاب های کودک و سوپر مارکتی با تصویر سازی های غیر استاندارد و قصه های فاجعه ذهن بچه ها را درگیر کرده اند و از همه مهم تر کتاب های زرد دنیای روان شناسی و موفقیت که مخاطب را به فکر عمیق فرو نمی برند و فرمول های چند دقیقه ای می دهند، هر کدام باعث شدند مخاطب ذائقه اش از آثار منسجم و قوی دور شود و احساس کند با خواندن چند صفحه کتاب انگیزشی دانهایی لازم را دارد.

۴) دیدگاه اشتباه راجع به مطالعه! بسیاری از ما نگاه اشتباهی به مطالعه داریم. فکری کنیم یک زندگی که سال ها بر پایه عادت های غلط بوده، یک رابطه ناشویی که مدت طولانی درگیر رفتارهای اشتباه بوده، یک کسب و کار که بدون مطالعه و رعایت پیش نیازها شکل گرفته و... را می توان با مطالعه نجات داد. مطالعه در زندگی کسی تحول ایجاد نمی کند. مطالعه ابزار است، آدم را قوی تر می کند، اما برای ایجاد تغییر در زندگی لازم است بدانیم بعد از مطالعه، باید رنده های موجود در زندگی را تغییر دهیم. باید در مقام عمل زندگی را دستخوش تغییر کنیم. باید حوصله به خرج دهیم تا دانسته های مان در مقام عمل محک

چرا مطالعه در زندگی ما کم رنگ است؟

ماجرای فیروز کریمی و خداداد در خندوانه، واقعیت دور بودن جامعه از مطالعه را پیش چشم ما عریان کرد

سیدسورنا ساداتی | روزنامه نگار

چند روزی است که واکنش ها به حضور فیروز کریمی و خداداد عزیزی در خندوانه، به خصوص بخشی که مربوط به اسم بردن از سه نویسنده ایرانی بود ادامه دارد؛ منتقدان می گویند بهتر بود خداداد عزیزی اسم سه نویسنده را می گفت، فیروز کریمی نباید نویسنده ها را اوبیکار توصیف می کرد و رامبد جوان به عنوان یک چهره فرهنگی نباید در مقابل این ماجرا آن طور قهقهه می زد. واقعیت این است که نفس حضور این دونفر در خندوانه که این روزها هر روز تکراری تر از قبل می شود صرفاً خنداندن مخاطب بود. خندوانه با بحران ایده مواجه است و راحت ترین کار، آوردن سلبریتی به مزه به استود یو است. از خداداد عزیزی و فیروز کریمی هم نباید انتظار خاصی داشت؛ فقط کاش فیروز خان شیرین زبان، آن شوخی را با نویسنده ها نمی کرد و کاش حداقل رامبد واکنش بهتری نشان می داد، اما نباید فراموش کرد که فیروز خان و خداداد هم بخشی از همین جامعه هستند. از قضا چندان اهل تظاهر هم نیستند و یک واقعیت عریان را به تصویر کشیدند. واقعیتی مبنی بر این که بدنه جامعه ما از مطالعه دور است یا بهتر است بگوییم با مطالعه بیگانه است. حضور ذهن نداشتن خداداد، شوخی نستجیده فیروز خان و قهقهه رامبد این فرصت را پیش روی ما می گذارد که مرور کنیم چرا جامعه آن را که باید با دنیای مطالعه ندارد.

بخورند. همان طور که مشکلات زندگی طی سال ها ایجاد شده اند، تغییر آن ها هم زمان زیادی طول می کشد. وقتی انتظار غلطی از مطالعه داریم به محض این که آثارش را در زندگی حس نکنیم ناامید می شویم و از آن دست می کشیم یا سراغ کتاب های سطحی یا عناوین پرطمطراق می رویم که عملاً کارایی ندارند.

۵) تنوع ژانر نداریم! طی سال های اخیر در بازار نشر کشور آثار متنوعی برای سلیقه خاص منتشر نشده است. جذب مخاطب، ایجاد عادت مطالعه و استمرار آن، نیازمند یک قلاب اولیه است که بر پایه خواست مخاطب شکل می گیرد؛ هنوز ما عناوین جالبی برای علاقه مندان به فوتبال نداریم، رمان های جنایی معروفی که در دنیا مخاطب بسیاری را دارند در ایران ترجمه نمی شوند یا اگر بشوند توسط ناشران گمنامی است که با ترجمه های ضعیف شان مخاطبی را جذب نمی کنند. حوزه هایی مثل فانتزی، سرگرمی، پرستی، کامیک بوک، جغرافیا، بیوگرافی و... از گونه های پرطرفدار کتاب در دنیا هستند که در کشور ما تولید داخلی خوب و ترجمه مناسبی از آن هانیت.

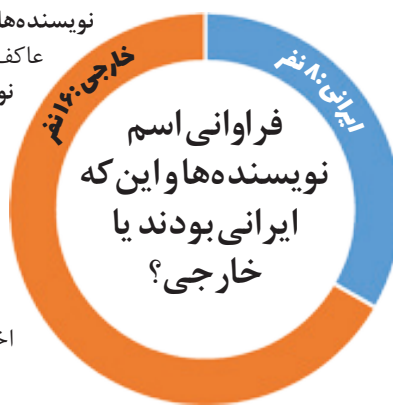
۶) چرخه های رسانه ای نداریم! دنیای کامیک بوک های ابرقهرمانی، دنیای ماجراجویانه تن تن، انیمه ها و مانگاهای ژاپنی و تولیدات جذاب سینمایی و سریالی ها لایوودی همه مثال های جالبی از همکاری دنیای نشر و سینما هستند. خیلی ها با تماشای فیلم از باب حلقه های جکسون کتاب خوان شدند، خیلی از کتاب خوان ها هم بعد از شنیدن خبر تولید اثر سینمایی از کامیک بوک ها فیلیم شدند.

۷) زمان های مرده را زنده نمی کنیم! برای بسیاری از ما کتاب خوانی یک فرایند دشوار است که نیاز به تمرکز دارد، در مترو، اتوبوس، قطار، زمان انتظار در بیمارستان، در آرایشگاه و... نمی توانیم کتاب بخوانیم چون باید با حوصله یادداشت برداری کنیم، با تمرکز و بدون سروصدا کتاب بخوانیم و... اما مطالعه هر کتابی این طور نیست. همان داستان نبود تنوع ژانر در بازار نشر مایع شده به سراغ مان های پلیسی روان، دایره المعارف های ساده، کتاب های مصور و... که هر کدام تمرکز زیادی نمی خواهد، نویم و زمان های مرده مان را زنده نکنیم.

۸) یادگست و خلاصه کتاب یادگست های کتاب خوانی، خلاصه کتاب های موجود در نرم افزارها و... هیچ کدام نباید جای خود کتاب خوانی را بگیرد. این ابزارها فقط در این اندازه که بتوانند ما را با یک کتاب ایده اولیه اش آشنا کنند، کاربرد دارند، در حالی که باعث ایجاد توهم دانایی در بسیاری از ما می شوند و خود فرهنگ مطالعه را زیر سوال می برند. می شود از کسی که خلاصه یک کتاب را در ۳۰ دقیقه می خواند و کلی از این خلاصه کتاب ها را خوانده است، توقع داشت با دنیای یک کتاب زندگی کند و اسم نویسنده اش را به خاطر بسیار؟ یا ایده اصلی کتاب را بازگو کند؟

نویسنده های ایرانی: جلال آل احمد (۲ نفر)، زویا پیرزاده، رضا امیرخانی، سیمین دانشور، عباس معروفی، سعید عاکف، صادق هدایت

نویسنده های خارجی: آنتونی رابینز (۴ نفر)، الیف شافاک (۲ نفر)، رابرت کیوساکی (۲ نفر)، جوویتال، اکهارت تله، ریچل هالیس، بریایان ترپسی، آنیک کوژان، لزلو باربارسی، استیو تولتز، آرتور شوپنهاور از بین افرادی که به این سوال پاسخ دادند، هفت اسم از نویسنده های ایرانی و ۱۱ اسم از نویسنده های خارجی به میان آمد اما فراوانی اسم نویسنده های خارجی، فاصله معناداری با اسم نویسنده های ایرانی داشت. از بین نویسنده های ایرانی، فقط نام جلال آل احمد دو بار تکرار شد اما چهار نفر به آنتونی رابینز اشاره کردند. در خور ذکر است که چند نفر در پاسخ به این سوال، اسامی نامرتبی را مطرح کردند، از جمله: فاضل نظری (شاعر)، حافظ، محسن چاوشی، اخوان ثالث و...

فراوانی اسم نویسنده ها و این که ایرانی بودند یا خارجی؟

چرا کتاب نمی خوانیم؟

گوشی و شبکه های اجتماعی: ۲۱ نفر، نداشتن وقت: ۱۳ نفر، مشکلات مالی: ۸ نفر، گران بودن کتاب: ۴ نفر، سایر: ۱۲ نفر

دلیل اصلی این که می دانیم کتاب خواندن خوب است اما نمی خوانیم، از نظر افرادی که این سوال از آن ها شد، متفاوت بود. به جز شبکه های اجتماعی، نداشتن وقت، مسائل مالی و گران بودن این یار مهربان، آگاه نبودن از مزایای مطالعه، کم بودن تعداد کتاب فروشی های شهر، نداشتن فرهنگ کتاب خوانی، داشتن دغدغه های فکری، فراهم نبودن شرایط از دواج بازی های جذاب و سرگرم کننده رایانه ای و... از اصلی ترین دلایل افراد برای کتاب نخواندن بود.

قابل توجه شهروندان محترم استان خراسان رضوی

معاونت فرهنگی و امور جوانان خراسان رضوی با همکاری مرکز تخصصی ازدواج و تحکیم بنیاد خانواده

مهرگان جوان برگزار میکند

کارگاه های آموزشی در موضوعات

مهارت های پیش، حین و بعد از ازدواج

مهارت های آمادگی جهت فرزندآوری زوجین

مهارت های فرزند پروری (پروش کودک شایسته و خردمند)

مهارت های ارتباطی و ناشویی زوجین

مهارت های ده گانه زندگی

امکان صدور گواهی حضور جهت علاقه مندان

۰۵۱۳۷۶۱۸۱۲۱

۰۵۱۳۷۶۶۷۳۵۱

۰۹۲۱۹۱۰۲۹۰۲

جهت اطلاع از زمان و مکان برگزاری کارگاه ها نام شهر خود را به سامانه ۰۵۱۳۷۶۶۷۳۵۱ ارسال فرمایید